

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/83/2015
Identifikačné číslo spisu: 7012201482
Dátum vydania rozhodnutia: 11.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7012201482.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci navrhovateľa: D. X. B., bytom Q. XX, zastúpeného: JUDr. Vladimír Novák, advokát, Mlynárska 16, Košice, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7Sd/91/2012-76 zo dňa 4. júla 2014 v konaní o starobný dôchodok, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7Sd/91/2012-76 zo dňa 4. júla 2014 potvrdzuje.

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom označeným vo výroku tohto rozsudku podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 08.11.2012, ktorým podľa § 65 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) odporkyňa priznala navrhovateľovi od XX.XX.XXXX starobný dôchodok v sume 274,40 € mesačne (ďalej len „rozhodnutie odporkyne“) a zároveň nepriznal navrhovateľovi právo na náhradu trov konania.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že vzhľadom na existenciu právoplatných súdnych rozhodnutí, vzťahujúcich sa na skutkové a právne dôvody uvedené v opravnom prostriedku navrhovateľa a jeho písomných podaniach doručených krajskému súdu v priebehu súdneho preskúmvacieho konania,

nebolo možné opravnému prostriedku vyhovieť. Krajský súd tiež konštatoval, že sa stotožnil s právnym názorom obsiahnutým v súdnych rozhodnutiach súdov oboch stupňov v právnej veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod č.k. 2Sd/56/2010 (o predčasný dôchodok navrhovateľa).

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom uviedol, že odvolaním napáda rozsudok krajského súdu v celom rozsahu, t. j. výrok aj odôvodnenie. Tento rozsudok pokladá za nesprávny, nezákonný a zmätočný. Ďalej uviedol, že odôvodnenie tohto odvolania z rodinných dôvodov zašle súdu v lehote 14 dní od podania odvolania.

Krajský súd uznesením zo dňa 11.11.2014 navrhovateľovi nariadil, aby doplnil svoje odvolanie o chýbajúce náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2 O. s. p. a v lehote 10 dní doručil riadne a zrozumiteľné odvolanie. Navrhovateľovi bol Centrom právnej pomoci, kanceláriou Prešov, priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci, na základe čoho navrhovateľ splnomocnil advokáta JUDr. Vladimíra Nováka na zastupovanie vo veci. Právny zástupca navrhovateľa následne nahliadol do súdneho spisu, avšak nijaké doplnenie odvolania súdu doručené nebolo.

Odporkyňa trvala na vecnej správnosti preskúmaného rozhodnutia a k odvolaniu sa vyjadrila tak, že dôvody uvádzané navrhovateľom nepovažuje za opodstatnené, súd prvého stupňa podľa jej názoru správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého vec náležite právne posúdil, keď nezistil nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Podľa odporkyne navrhovateľ neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti. Odporkyňa preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 219 O. s. p.

II.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p. a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok), preskúmal rozsudok krajského súdu a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 O. s. p. v spojení s § 250s O. s. p.), dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11.04.2017 (§ 156 ods. 1 a 3 O. s. p.).

Odvolací súd z administratívnych spisov zistil, že na základe žiadosti navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku od XX.XX.XXXX odporkyňa vydala rozhodnutie č. XXX XXX XXXX zo dňa 08.11.2012, ktorým podľa § 65 a § 82 zákona o sociálnom poistení priznala navrhovateľovi od XX.XX.XXXX starobný dôchodok v sume 274,40 € mesačne. V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že ku dňu X.XX.XXXX navrhovateľ získal 9315 dní, čiže 25 rokov a 190 dní obdobia dôchodkového poistenia, čím splnil podmienky nároku na starobný dôchodok. Ďalej odporkyňa v rozhodnutí vysvetlila výpočet priemerného osobného mzdového bodu navrhovateľa, sumy starobného dôchodku vo výške 265,60 € a dôvody jeho zvýšenia v zmysle § 82 zákona o sociálnom poistení na sumu 274,40 €. Prílohou a neoddeliteľnou časťou rozhodnutia bol aj osobný list dôchodkového poistenia navrhovateľa.

Proti rozhodnutiu odporkyne podal navrhovateľ opravný prostriedok, v ktorom napadol výšku priznaného dôchodku a tiež zápočet rokov obdobia dôchodkového poistenia uvedený v osobnom liste dôchodkového poistenia, pričom tvrdil, že tam uvedené údaje sú v jeho neprospech. Uviedol, že na tlačive, na ktorom s ním dňa 19.10.2012 odporkyňa spísala žiadosť o starobný dôchodok, sa uvádzalo, že jeho pracovný pomer v Spišskom múzeu v Levoči ku dňu spísaniu žiadosti trvá. Nesúhlasil s tým, že na osobnom liste sa zápočet rokov, čiže obdobie dôchodkového poistenia, končí rokom 1992. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/19/2006-607, 6Co/20/2006-607, 6Co/21/2006-607 z 28.02.2006, ktorým mal byť potvrdený rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5C/376/2002-539 o určení, že okamžité zrušenie jeho pracovného pomeru v Spišskom múzeu v Levoči listom z 30.04.1992 je neplatné. Ďalej poukázal na konanie o jeho žiadosti o predčasný starobný

dôchodok a vydané súdne rozhodnutia v konaní o opravnom prostriedku. Vo vzťahu k rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 7Cdo/60/2012, 7Cdo/61/2012 zo dňa 25.10.2012 navrhovateľ uviedol, že ho nepokladá za konečný, je len vyústením predchádzajúcich pochybení a porušení jeho práv. Poukázal na to, že aj sám zamestnávateľ mu poslal evidenčný list dôchodkového poistenia so započítaním obdobia právneho sporu o neplatnosť okamžitého zrušenia pracovného pomeru do neskoršej výpovede pre nadbytočnosť. Navrhol, aby bolo zrušené rozhodnutie odporkyne v časti priznanej výšky starobného dôchodku a v časti prílohy - osobného listu dôchodkového poistenia, v ktorom je zápočet rokov len do r. 1992. Žiadal, aby mu bol nanovo vypočítaný a priznaný starobný dôchodok so zápočtom rokov až do dňa vzniku nároku na starobný dôchodok. V doplnení odvolania dodal, že ku dňu vydania preskúmaného rozhodnutia odporkyne (08.11.2012) nebol odporkyňou známy rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 7Cdo/60/2012, 7Cdo/61/2012 zo dňa 25.10.2012, ktorý bol zaslaný z dovolacieho súdu dňa 22.11.2012 a teda odporkyňa podľa názoru navrhovateľa prejudikovala rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení poukazovala predovšetkým na to, že opravný prostriedok bol podaný oneskorene a preto ho navrhla odmietnuť. Dodala, že dobu od 01.05.1992 do 31.07.2012 nehodnotila na základe právoplatných rozhodnutí príslušných súdov ako dobu trvania poistenia, pričom mala za to, že táto otázka sa považuje za vec rozsúdenú.

Krajský súd po predchádzajúcich odročeniach pojednávani verejne prejednal vec dňa 04.07.2014 na pojednávani konanom v neprítomnosti navrhovateľa a vyhlásil rozsudok, ktorý je predmetom tohto odvolacieho konania.

III.

Z tvrdení navrhovateľa aj z dôvodov rozhodnutia odporkyne i rozsudku krajského súdu je zrejmé, že v konaní rozhodujúcou je otázka započítania obdobia trvania súkromnoprávneho sporu medzi navrhovateľom a jeho bývalým zamestnávateľom o určenie neplatnosti okamžitého zrušenia navrhovateľovho pracovného pomeru, teda od 01.05.1992 do 31.07.2006, ako obdobia dôchodkového poistenia navrhovateľa. Odporkyňa v preskúmanom rozhodnutí toto obdobie ako dobu poistenia nehodnotila, proti čomu v konaní brojil navrhovateľ podaným opravným prostriedkom, o ktorom rozhodol krajský súd tak, že rozhodnutie odporkyne rozsudkom potvrdil.

Najvyšší súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že odporkyňa aj krajský súd postupovali v medziach zákona, keď vychádzali z právoplatného rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/56/2008 zo 16.12.2008, ktorým tento súd ako súd odvolací zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu o určenie neplatnosti okamžitého zrušenia navrhovateľovho pracovného pomeru zamietol. Výrok právoplatného rozsudku je v zmysle § 159 ods. 2 O.s.p. záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány verejnej moci. Keďže v zmysle tohto rozhodnutia predmetný pracovný pomer navrhovateľa od 01.05.1992 netrval, nebol navrhovateľ z takéhoto neexistujúceho pracovného pomeru ani dôchodkovo poistený.

Právne rovnaký problém, teda otázka, či je možné započítať navrhovateľovi obdobie od 01.05.1992 do 31.07.2006 ako obdobie dôchodkového poistenia, sa riešil aj v konaní pred Krajským súdom v Košiciach sp. zn. 2Sd/56/2010, o opravnom prostriedku podanom navrhovateľom voči rozhodnutiu o nepriznaní predčasného starobného dôchodku, na čo upozornil v odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd, spolu s citáciou príslušnej pasáže z rozsudku. V nadväzujúcom odvolacom konaní v odôvodnení rozsudku č.k. 7So/78/2011 z 27.06.2012 Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol:

„Najvyšší súd Slovenskej republiky k odôvodneniu rozsudku ďalej v zmysle § 219 ods. 2 OSP uvádza, že o spornom období zamestnania navrhovateľa od 1. mája 1992 do 31. júla 2006 Krajský súd v Prešove rozsudkom zo 16. decembra 2008, sp.zn. 9Co/56/2008, zmenil rozsudok Okresného súdu vo Vranove nad Topľou z 28. júla 2005, sp.zn. 5C/346/2002-539 tak, že žalobcu o určenie neplatnosti okamžitého zrušenia pracovného pomeru žalobcu D.. X. B. u žalovaného Slovenské národné múzeum Bratislava,

organizačný útvar Spišské múzeum v Levoči, vykonanú listom z 30. apríla 1992, zamietol.

Krajský súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre vyslovenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru, lebo navrhovateľ sa dopustil skutkov, uvedených v okamžitom zrušení pracovného pomeru a z hľadiska závažnosti ich považoval za obzvlášť hrubé porušenia pracovnej disciplíny. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 19. decembra 2008.

V dôsledku právoplatného rozsudku Krajského súdu v Prešove nebol daný právny dôvod pre zmenu zápisu do osobného listu dôchodkového poistenia navrhovateľa.

Rozhodnutie odporkyne, v ktorom nebola pre rozhodnutie o nároku navrhovateľa na predčasný starobný dôchodok započítaná doba poistenia od 1. mája 1992 do 31. júla 2006, preto nie je v rozpore so zákonom.“

Tento právny názor je podľa odvolacieho súdu aplikovateľný i v prebiehajúcom odvolacom konaní, pretože pri predčasnom starobnom dôchodku a starobnom dôchodku sa obdobie dôchodkového poistenia zisťuje rovnako a na základe rovnakých právnych skutočností.

Krajský súd v Košiciach v rozsudku č.k. 7Sd/91/2012-76, čiže v rozsudku, ktorý bol napadnutý v tomto odvolacom konaní, ďalej uviedol:

„Súd na základe uvedeného konštatuje, že právoplatnými súdnymi rozhodnutiami bola vyriešená sporná otázka možnosti započítania obdobia od 1.5.1992 do 31.7.2006 ako obdobia dôchodkového poistenia navrhovateľa, čo súd považuje za zásadný právny záver pre posúdenie dôvodnosti opravného prostriedku navrhovateľa v preskúmvanej právnej veci.

Pre úplnosť súd poznamenáva, že rozsudkom Najvyššieho súdu SR č.k. 7Cdo/60/2012. 7Cdo/61/2012 z 25.10.2012 bolo zamietnuté dovolanie žalobcu (navrhovateľa v preskúmvanej právnej veci) proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 9Co/56/2008 zo 16. decembra 2008, ktorým Krajský súd v Prešove zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu na určenie neplatnosti okamžitého zrušenia pracovného pomeru žalobcu u žalovaného vykonané listom z 30.4.1992 zamietol.

Súd preto konštatoval, že vzhľadom na existenciu právoplatných súdnych rozhodnutí, vzťahujúcich sa na skutkové a právne dôvody uvedené v opravnom prostriedku navrhovateľa a jeho písomných podaniach doručených Krajskému súdu v Košiciach v priebehu súdneho preskúmvacieho konania, nebolo možné vyhovieť opravnému prostriedku navrhovateľa a to ani z dôvodov prípadného ďalšieho dokazovania. Súd sa pritom stotožnil s právnym názorom obsiahnutým v súdnych rozhodnutiach súdoch oboch stupňov v právnej veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod č.k. 2Sd/56/2010, ktorým sa zároveň cítil byť aj právne viazaný.“

Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu a preto k tomuto odôvodneniu len dodáva, že hoci konanie o otázke neplatnosti okamžitého zrušenia navrhovateľovho pracovného pomeru trvalo dlhší čas a rozhodovalo sa aj v dovolacom konaní, ktoré viedlo k zrušeniu dovtedy právoplatného rozsudku, ktorým sa konštatovala neplatnosť okamžitého zrušenia pracovného pomeru, pre otázku započítania dôb dôchodkového poistenia je rozhodujúci a záväzný ostatný právoplatný rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 9Co/56/2008 zo 16. decembra 2008, ktorým tento súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zamietol žalobu o určenie neplatnosti okamžitého zrušenia pracovného pomeru D.. X. B. u zamestnávateľa Slovenské národné múzeum Bratislava, organizačný útvar Spišské múzeum v Levoči, vykonaného listom z 30.4.1992.

Podľa odvolacieho súdu odporkyňa dostatočne zistila skutkový stav, správne ho právne posúdila a vydala rozhodnutie, ktoré je v súlade so zákonom. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd dôvodne a v zmysle zákona opravnému prostriedku navrhovateľa nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 v spojení s § 250ja ods. 3 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.